

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 46Nt/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1721010343
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2023:1721010343.3

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Güner a prísediacich Milana Makyša a JUDr. Ľudovíta Farbulu vo veci návrhu odsúdeného L. Z. U. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 2T/44/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.09.2023

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného L. Z. U., M. XX.X.XXXX F. Y., J. I. D., A. Q. A., E.. Q. P. Č.. XXXX/X, tohto času v ÚVTOS Leopoldov, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 2T/44/2012, pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku zamietla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/44/2012 zo dňa 30.5.2013 bol odsúdený L. Z. U., M. XX.X.XXXX uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, d/ ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 9.11.2010 v čase okolo 19:00 hod. v priestoroch Šport baru hotela Senec v Senci v časti Slnečné jazerá - sever po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa stretol L. Z. U. s už G. V. J. a odsúdeným I. P. v prítomnosti osôb Q. M. J. T. U. P. za účelom dodania psychotropnej látky metamfetamínu, ktorú následne zabezpečil tým spôsobom, že metamfetamín nachádzajúci sa v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom v čiernej plátennej taške v čase okolo 20:30 hod. odovzdal v reštauračnom zariadení v blízkosti hotela Senec v Senci už odsúdenému I. P., ktorý odovzdal na hotelovej izbe č. D 102 osobe Q. M. 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1.006,97 g s priemernou koncentráciou 69,1 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré obsahovalo 695816 mg absolútneho metamfetamínu ohodnoteného na minimálnu hodnotu 20.139,40 eur a následne na hotelovú izbu prišiel T. U. P., ktorý odovzdal už odsúdenému I. P. finančnú hotovosť vo výške 40.000 eur, kde pri vychádzaní z hotelovej izby došlo k zásahu polície, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do II. skupiny psychotropných látok, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/ rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež s uložením ochranného dohľadu v trvaní 1 /jeden/ rok. Proti tomuto rozsudku podal odsúdený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4To/111/2013 zo dňa 4.12.2014 tak, že toto zamietol následkom čoho bolo konanie v trestnej veci odsúdeného k tomuto dňu právoplatne ukončené. Odsúdený podal v trestnej veci i mimoriadny opravný prostriedok v zmysle § 368 a nasl. Tr. por., o ktorom dovolací súd rozhodol uznesením sp. zn. 1Tdo/66/2015 dňa 12.4.2017 tak, že tento odmietol.

Dňa 14.09.2021 podal odsúdený na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania pričom tento odôvodnil tým, že sú tu nové skutočnosti, súdom skôr neznáme, konkrétne rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ako „ESLP“) vydané po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, týkajúce sa nedovolenej policajnej provokácie, ktorá je v rozpore s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd, konkrétne rozhodnutie ESLP v prípade Grba proti Chorvátsku č. 47074/12 z 23.11.2017, rozhodnutie ESLP v prípade Akbay a ďalší v. Nemecko č. 40495/15, č. 37273/15 a 40913/15 z 15.10.2020, Rozhodnutia ESLP v prípadoch Kuzmina a ďalší proti Rusku č. 66152/14, 46054/14, 77426/14, 15189/15, 23497/15, 23896/15, 28472/15, 29068/15, 30920/15 z 20.04.2021 a iné. Odsúdení v návrhu namietal, že v rámci trestného konania vedeného voči jeho osobe bolo použitie agentov a policajná provokácia v priamom rozpore s princípmi uvedenými v citovaných rozhodnutiach ESLP, pričom v prípade dodržania týchto princípov by súd v jeho veci nemohol dospieť k odsudzujúcemu rozsudku, a preto sú novými skutočnosťami, ktoré mu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine. Ďalej dôvodil, že v uvedenom trestnom konaní došlo k nezákonnej policajnej provokácii, nakoľko polícia si podľa jeho názoru prostredníctvom agentov vytvorila objednávku na trestnú činnosť a tiež preddefinovala rozsah trestnej činnosti.

V podaní doručenom súdu dňa 20.04.2022 odsúdený doplnil svoj návrh o ďalšie nové skutočnosti, za ktoré považuje Rozhodnutie ESLP Mucha proti Slovenskej republike z 25.11.2021 č. 63703/19 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.01.2022 sp. zn. 1Tos/2/2022, ktoré sa týkajú porušenia práva obvinených v súvislosti s otázkou práva na nestranného sudcu a práva na rešpektovanie prezumpcie neviny, a ktoré považuje identické s porušeniami, ktorými je malo byť poznačené trestné konanie vedené voči jeho osobe. Argumentoval, že senát, ktorý rozhodoval o jeho trestnej veci na súde prvého stupňa rozsudkom zo dňa 30.05.2013 mal v tom istom zložení dňa 29.03.2012 v inej trestnej veci sp. zn. 2T/100/2011 konštatovať jeho vinu a spoluúčasť na uvedenej trestnej činnosti bez toho, aby sa o jeho vine v tomto konaní rozhodovalo. Prejudikovanie jeho spoluúčasti na danej trestnej veci videl v konštatovaní predmetného rozsudku, kde bolo o. i. uvedené: bod 13: „...Výpoveď obvineného U., v ktorej sa snaží účelovo zbaviť vlastnej trestnej zodpovednosti, tak iba nad rámec dopĺňa spoločne s výpoveďami obžalovaného J., obžalovaného P., svedkov M. a P. a listinnými dôkazmi zistený skutkový stav bez vlastnej spôsobilosti ustálené okolnosti priebehu skutkového deja akokoľvek narušiť alebo zmeniť.“ Alebo v bodoch 14 a 15: „Výpoveď obvineného U. z prípravného konania zapadá do kontextu zisteného a ustáleného skutkového stavu a v časových okolnostiach jednotlivých stretnutí sprostredkovania obchodu korešponduje s výpoveďami obžalovaného P., svedkov M. a P. a listinnými dôkazmi s výnimkou, rovnako ako pri výpovedi obžalovaného Saburiho predmetu obchodnej transakcie, ktorým mali byť podľa výpovede obvineného U. zlaté šperky. Uvedené tvrdenie však bolo nepochybné dokazovaním vyvrátené a po skončení dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo možné rozumne vylúčiť, že osobou, ktorá metamfetamín obžalovanému priniesla bol práve L.. Z.. U..“. Podľa odsúdeného senát, ktorý rozhodoval jeho trestnú vec nemohol byť nezaujatý, keď v rozsudku vydanom rok predtým už raz nepriamo konštatoval v rámci formulácie skutkových zistení jeho vinu.

Na základe návrhu na povolenie obnovy konania, súd po posúdení príslušnosti na konanie a rozhodovanie o tomto návrhu v zmysle § 397 ods. 2 Tr. por., a zistení, že návrh na obnovu konania bol podaný oprávnenou osobou (§ 396 ods. 3 Tr. por.), smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je obnova konania prípustná (§ 393 ods. 1 Tr. por.) a nejde o prípad vylúčenia obnovy konania (§ 395 Tr. por.) určil termín verejného zasadnutia na jeho prejednanie na deň 04.05.2022.

Tunajší súd uznesením zo dňa 04.05.2022 návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania pre nesplnenie podmienok podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku zamietol. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Tos/115/2022 zo dňa 26.01.2023 uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom súdu prikázal vykonať opätovne celé verejné zasadnutie a vo veci opätovne rozhodnúť o návrhu odsúdeného.

Okresný súd Pezinok viazaný právnym názorom sťažnostného súdu vo veci nariadil nový termín verejného zasadnutia na 27.09.2023.

Odsúdený podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.08.2023 opäť doplnil svoj návrh na povolenie obnovy konania kde zopakoval, že v jeho veci rozhodoval zaujatý senát, a tiež uviedol, že skutok, ktorý je mu v rozsudku 2T/44/2012 kladený za vinu nie je trestným činom a celé jeho trestné stíhanie bolo nezákonné pre porušenia orgánmi činnými v trestnom konaní pri procesných úkonoch, najmä porušenie ust. § 2 ods. 1 Tr. poriadku, § 89 ods. 1, § 91 ods. 1 a § 58 Trestného poriadku, poukazujúc pritom na pochybenie OČTK v prípravnom konaní.

Odsúdený L. Z. U. na verejnom zasadnutí vypovedal, že: „Za nové skutočnosti odôvodňujúce môj návrh na obnovu konania považujem rozhodnutia ESLP uvedené v písomnom podaní, kde bol vyslovený právny názor v obdobných veciach ako v konaní vedenom proti mojej osobe, o nezákonnej policajnej provokácii, ktoré boli vydané až po právoplatnom rozhodnutí v mojej veci. Preto som ich nemohol použiť vo svoj prospech a na ESLP som sa nemohol obrátiť, nakoľko som porušil inštančný postup, pretože som včas nepodal ústavnú sťažnosť. Taktiež za novú skutočnosť považujem rozhodnutie ESLP, MUCHA proti SR a tiež uznesenie NS SR týkajúce sa porušenie prezuncie neviny a práva na nestranného sudcu taktiež vydané až po právoplatnosti rozhodnutia v mojej veci“.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Zápisnica o výsluchu svedka Q. M. sp. zn. 2T/100/2011, str. 4 (č. I. 798); Úradný záznam z 06.09.2010 sp. zn. 2T/100/2011 - č. I. 700 spísal I.. L. B.; Úradný záznam zo 22.09.2010 sp. zn. 2T/100/2011 spísal I.. L. B. č. I. 702 a - prepis zvukového záznamu sp. zn. 2T/44/2012 č. I. 536.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por., skutočnosťou skôr neznámou je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa odsúdený domáha, je nevyhnutné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predmetom posudzovania v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sú teda výlučne otázky (skutočnosti a dôkazy) spojené so skutkovým stavom, pričom je tiež nevyhnutné zdôrazniť, že dôvodom na povolenie obnovy konania nie je akékoľvek nová skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznáma, ale iba tie, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť (v tomto konkrétnom prípade) iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o nové skutočnosti, súdu skôr neznáme, ktoré odsúdený prezentoval v podanom návrhu ako rozhodnutia ESLP týkajúce sa nezákonnej policajnej provokácie je potrebné uviesť, že skutočnosťou skôr neznámou podľa § 394 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku môže byť len rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, konštatujúce vo vzťahu ku konkrétnemu odsúdenému porušenie jeho základných ľudských práv alebo slobôd v dôsledku rozhodnutia prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky, a aj to len vtedy, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak, ako obnovou konania. Odsúdený netvrdil, že by ESLP v jeho prípade už konštatoval porušenie jeho základných ľudských práv alebo slobôd rozhodnutím tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 2T/44/2012, takáto

skutočnosť nevyplývala ani z vykonaného dokazovania, teda u odsúdeného nie je daná žiadna nová skutočnosť v zmysle ustanovenia § 394 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku, ktorá by dôvod na povolenie obnovy konania zakladala. Skutočnosťou skôr neznámou podľa § 394 ods. 5 Trestného poriadku je existencia právoplatného rozsudku, z ktorého by bolo možné zistiť, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin. Odsúdený netvrdil, že takýto rozsudok existuje a takáto skutočnosť nevyplývala ani z vykonaného dokazovania, teda u odsúdeného nie je daná žiadna nová skutočnosť ani v zmysle ustanovenia § 394 ods. 5 Trestného poriadku, ktorá by dôvod na povolenie obnovy konania zakladala. Navyše je potrebné poukázať na to, že odsúdený námietky smerujúce voči zákonnosti využitia agenta a neprípustnosti policajnej provokácie v trestnom konaní uplatnil tak v konaní pred súdom prvého stupňa, odvolacím ako aj dovolacím súdom, pričom s týmito sa sudy všetkých uvedených inšancií podrobne zaoberali a v odôvodnení rozhodnutí aj rozsiahlym spôsobom odôvodnili.

Súd tiež zdôrazňuje, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní, a to aj v prípadoch, v ktorých by sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal dostatočne, alebo by dokonca prehliadol nejasnosti v dôkazoch alebo rozpory medzi nimi, resp. by sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo by ich vyhodnotil nesprávne, uvedené však ani nebolo príkladom tohto konania.

Pokiaľ ide o nové skutočnosti, ktorými argumentoval odsúdený v doplnení svojho návrhu týkajúce sa rozhodnutia ESLP a Uznesenia NS SR ohľadom porušenia princípu prezumpcie neviny senátu, ktorý rozhodoval trestnú vec odsúdeného na súde prvého stupňa, a ktorý mal v rozsudku zo dňa 29.03.2012 v konaní sp. zn. 2T/100/2011 konštatovať jeho vinu a spoluúčasť na trestnej činnosti, je potrebné uviesť, že v skutkovej vete predmetného rozhodnutia nie je meno odsúdeného spomenuté v žiadnej podobe. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku a state, ktoré citoval odsúdený vo svojom návrhu, bol podľa názoru súdu rešpektovaný princíp prezumpcie neviny, pri zohľadnení, že v prípade obvinených M. W. U., E. J. a I. P. išlo o jeden trestný čin, ktorého sa dopustili spoločným konaním. Súd nezhliadol v odôvodnení uvedeného rozsudku prejudikovanie viny odsúdeného tak ako to tvrdí v podanom návrhu. Vyjadrenia zákonného sudcu, spomínajúce meno odsúdeného je potrebné vnímať v rovine argumentácie týkajúcej sa vyhodnotenia dokazovania v konaní odsúdených E. J. a I. P., a nešlo tak o prejudikovanie viny odsúdeného M. W. U..

Súd uzatvára, že odsúdeným prezentované okolnosti, resp. skutočnosti z nich plynúce, nemožno považovať za nové, teda ich ani nie je potrebné podrobiť skúmaniu ohľadne spôsobilosti privodiť pre odsúdeného iné rozhodnutie o vine, pričom odsúdený neprodukoval ani žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, pre ktoré by bolo možné považovať trest uložený v pôvodnom konaní za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Na základe vyššie uvedených a oboznámených skutočností dospel súd k záveru, že podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 2T/44/2012, tak ako ich predpokladá § 394 ods. 1 Tr. por., splnené neboli a preto návrh odsúdeného L. Z. U. na obnovu konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave. Oznámením uznesenia sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť alebo doručenie rovnopisu uznesenia